

en Følge af de foreliggende overordentlige Forhold, og at de altsaa vil faa Understøttelse af de særlige Beløb, som her stilles til Hjælpekassens Disposition. Forholdet er naturligvis noget vanskeligere med Hensyn til de Personer, der tidligere som Regel — og vel navnlig om Vinteren — har maattet henvende sig til Hjælpekassen, og med Hensyn til hvilke der altsaa kan blive Tale om at skønne over, hvorvidt den Hjælp, der eventuelt skal ydes, og som bliver større, end den har været i tidligere Aar, maatte siges at være blevet nødvendiggjort af de ekstraordinære Krigsforhold. Ministeren har ment, at der med Hensyn til den Understøttelse, den paagældende kunde faa efter, om jeg maa sige, de gamle Regler, kunde ligge en Rettesnor i Hjælpekasselovens Bestemmelser om de 180 Kr. i de 18 Maaneder til en enkelt understøttet Person. Naar man kommer op over dette, maatte der erkendes at være en Trang, der var en Følge af de ekstraordinære Forhold. Jeg tror nok, det er korteligt, hvad Ministeren har skitseret i Udvalget med Hensyn til de Regler, der vil være at følge, og som han altsaa vil fastslaa i det Cirkulære, der udsendes, naar Loven er vedtaget.

Udvalget har, som sagt, været tilfreds med, hvad Ministeren i saa Henseende har skitseret for os. Der blev fra nogle Sider indenfor Udvalget ytret Ønske om i alt Fald at faa Hovedtrækkene af, hvad Ministeren havde skitseret, indført i Lovforslaget, og under Sagens videre Behandling i Udvalget kom vi til den Erkendelse, at det ogsaa af andre Grunde maatte anses for ønskeligt at faa noget i Retning af Regler for Uddeling af Understøttelsen ind i selve Lovforslaget. Der er i saa Henseende og med Rette gjort opmærksom paa, at Hjælpekasseloven har en Bestemmelse om, at der ikke af Hjælpekasserne kan ydes Understøttelse, naar saadan Understøttelse kan ydes efter Lovgivningen uden at have Fattighjælps Virkninger. Jeg skal saaledes nævne, at der efter Fattiglovens § 63 kan ydes ved fortsat Sygdom til et Medlem af Sygekasserne en Understøttelse, der er lige saa stor, som den paagældende har faaet i Henhold til Sygekassens Vedtægter, og i lige saa lang Tid. Nu vil det ret vel kunne tænkes, at

en saadan Hjælp, som en Familie har faaet, enten fordi Forsørgeren eller Hustruen har været syg og fremdeles er det, ikke er tilstrækkelig, men maa suppleres, fordi Forholdene har gjort det endnu vanskeligere for de paagældende at klare sig med den Hjælp, der ydes i Henhold til Fattiglovens Bestemmelse. Vi har anset det for ønskeligt ikke alene for dette Tilfælde, men ogsaa for andre lignende, at det udtrykkeligt i Loven blev fastslaaet, at der af de Beløb, der her stilles til Raadighed, kan ydes et Tillæg til saadanne løbende Understøttelser, der ikke har Fattighjælps Karakter.

Det samme Forhold gør sig gældende med Hensyn til de Enker, der har Underholdsbidrag til deres Børn i Henhold til Enkeloven, som vi plejer at kalde den. Det hedder i denne Lovs § 1, sidste Stykke, at Understøttelser eller Underholdsbidrag efter denne Lov bortfalder, hvis den paagældende faar Hjælp af Hjælpekassen, hvorved de altsaa kommer ind under Fattigvæsenet. Nu kan en saadan Enke, der har 80 Kr. til et Barn eller 160 Kr., hvis hun har to, maaske klare sig, saa længe hun kan tjene noget paa en eller anden Vis. Men hun kan maaske ikke klare sig under de nuværende Forhold, og der maa da aabnes en Mulighed for, at hun kan faa Hjælp af Hjælpekassen trods Hjælpekasselovens Bestemmelser. Der er derfor stillet et Ændringsforslag om, at hvor særlige Forhold er til Stede, skal der kunne ydes Tilskud af Hjælpekassen af de Midler, der her stilles til Raadighed, selv om den paagældende har Understøttelse efter Fattigloven eller for Enkers Vedkommende efter Enkeloven, der ikke medfører Fattighjælps Virkning.

Endelig nævner jeg, at disse Forhold ogsaa kan gøre sig gældende for Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, der faar en meget ringe Arbejdsløshedsunderstøttelse. Enkelte Arbejdsløshedskasser har set sig nødsaget eller vil se sig nødsaget til at ned sætte den sædvanlige og vedtægtsmæssige Understøttelse til Halvdelen. Enkelte, navnlig Kvinder, faar kun halv Understøttelse, fordi de kun svarer halvt Bidrag, og det vil i mange Tilfælde ikke være muligt for dem at klare sig dermed. Men det vilde dog være urigtigt, om de skulde henvende